

23 decembrie – 29 decembrie

Viața creștină

Textul de memorat: „Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.” (Romani 14:10)

Ne apropiem de finalul studiului Epistolei către romani, cartea care a stat la geneza Reformei Protestante, cartea care ar trebui să ne arate, mai mult decât altele, de ce suntem protestanți și de ce trebuie să rămânem așa. Ca protestanți, mai ales ca adventiști de ziua a șaptea, noi ne bazăm pe principiul *Sola Scriptura*, doar Biblia este standardul de credință. Iar în Biblie am găsit acel adevăr care l-a determinat pe Martin Luther să se despartă de Roma: marele adevăr la mântuirii prin credință, un adevăr prezentat atât de convingător de Pavel în Epistola către romani.

Acest adevăr este rezumat probabil cel mai bine de întrebarea temnicherului păgân: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” (Faptele 16:30). Cartea Romani oferă răspunsul la această întrebare - un răspuns care nu se suprapunea cu răspunsul dat de biserică în perioada în care a trăit Luther. Așa s-a născut Reforma, iar noi suntem urmașii ei.

În ultima parte a epistolei sale, Pavel abordează alte subiecte, probabil mai puțin importante decât tema ei principală, dar suficient de importante din moment ce le-a abordat. Și ele fac parte din Scriptura sfântă.

Cum și-a încheiat Pavel epistola, ce a scris și ce adevăruri putem desprinde pentru noi, urmașii săi și ai înaintașilor noștri protestanți?

Duminică, 24 decembrie – Atitudinea față de cel slab în credință

În Romani 14:1-3, este vorba despre îngăduința creștină în privința consumului cărnii care putea proveni de la animalele aduse ca jertfă idolilor.

Adunarea de la Ierusalim (Faptele 15) le ceruse convertiților dintre neamuri să se ferească de ceea ce era jertfit idolilor. Însă diferența dintre cărnurile provenite de la animalele jertfite idolilor și cele provenite din alte surse nu era simplu de făcut când mergeai la piață (1 Corinteni 10:25). Unii creștini nu-și făceau deloc probleme din cauza aceasta, dar alții, dacă nu aveau certitudine, preferau să mănânce verdețuri. Aici nu este vorba despre vegetarianism și despre stilul de viață sănătos. Însă Pavel nu sugerează în pasajul acesta că nu ar trebui să se facă deosebire între carnea curată și carnea necurată. Nu acesta este subiectul în discuție. Ideea că expresia „poate să mănânce de toate” (Romani 14:2) ar însemna că acum putem consuma carne de orice fel, curată sau necurată, este o aplicație greșită. Comparația cu alte pasaje din Noul Testament nu ne permite această aplicație.

„A primi bine” pe cel slab în credință însemna a-l considera un membru al bisericii cu drepturi depline, deci și cu drept la opinie personală, și a-l trata ca atare.

1. Ce atitudine recomandă Pavel față de cei mai slabi în credință și ce l-a determinat să scrie astfel? Romani 14:1-3

Un alt lucru important este că Pavel nu vorbește dezaprobativ despre „cel slab în credință” (vers. 3) și că nu-i dă celui slab sfaturi ca să ajungă puternic. Și creștinul ultrascrupulos (etichetat altfel, se pare, nu de Domnul, ci de frații lui creștini) este acceptat de Dumnezeu: „Dumnezeu l-a primit.”

2. Ce motiv este adus în Romani 14:4 pentru a nu-i judeca pe alții?

Există totuși situații în care este necesar să intervenim și să judecăm acțiunile (nu motivațiile!) unei persoane? Este corect să facem un pas înapoi și să nu spunem și să nu facem nimic, indiferent de situație? în Isaia 56:10, păzitorii sunt comparați cu „niște câini muți, care nu pot să latre”. Cum să ne dăm seama când să vorbim și când să tăcem? Cum putem evita extremele?

Luni, 25 decembrie – Înaintea scaunului de judecată

3. Ce motiv ne prezintă Pavel în Romani 14:10 pentru a nu îi judeca pe alții?

Tindem să-i judecăm aspru pe ceilalți, de regulă, pentru lucruri pe care le facem și noi. În general, lucrurile pe care le facem noi nu ni se par așa de rele ca atunci când le fac alții. Poate că pe noi înșine reușim să ne amăgim, în ipocrizia noastră, dar nu-L vom amăgi Dumnezeu, care ne-a avertizat: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? Sau cum poți zice fratelui tău: «Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău» și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?” (Matei 7:1-4).

4. Ce rol are declarația din Vechiul Testament prezentată de Pavel în Romani 14:11?

Citatul din Isaia 45:23 susține ideea că *toți* trebuie să se înfățișeze la judecată. Cuvintele „orice genunchi” și „orice limbă” ne arată că fiecare va trebui să dea socoteală pentru viața și faptele sale (Romani 14:12). Nimeni nu poate să dea socoteală pentru altul. În sensul acesta, noi *nu* suntem păzitorii fraților noștri.

5. În acest context, ce spune Pavel în Romani 14:14?

Subiectul continuă să fie carnea de la animalele jertfite idolilor, nu distincția dintre carnea curată și cea necurată. Pavel afirmă că, în sine, nu este nimic greșit a mânca alimente care ar fi putut fi jertfite idolilor. Căci ce este un idol în definitiv? Nu este nimic (vezi 1 Corinteni 8:4). Prin urmare, cui îi pasă dacă un păgân a jertfit animalul zeului broască sau zeului taur?

Nimeni nu ar trebui pus în situația de a-și călca pe conștiință, nici chiar cel cu o conștiință hipersensibilă. Se pare că frații „tari” în credință nu înțelegeau faptul acesta. Ei disprețuiau scrupulozitatea fraților „slabi” și, prin atitudinea lor, „îi măhneau”.

Ești tentat să-i judeci pe alții, în zelul tău pentru Domnul? De ce trebuie să fim atenți să nu ne facem conștiință pentru alții, oricât de bune intenții am avea?

Marti, 26 decembrie – Niciun prilej de cădere

6. Citește Romani 14:15-23 (vezi și 1 Corinteni 8:12,13). Rezumă esența cuvintelor lui Pavel. Ce principiu din pasajul acesta putem aplica în toate domeniile vieții noastre?

În Romani 14:17-20, Pavel așază diferitele aspecte ale creștinismului acolo unde le este locul. Alimentația este importantă, dar creștinii nu ar trebui să se certe cu privire la decizia unora de a mânca mai degrabă vegetale decât carnea care putea proveni de la animalele jertfite idolilor. În loc de aceasta, preocuparea lor ar trebui să fie neprihănirea, pacea și bucuria în Duhul Sfânt. Cum să aplicăm ideea aceasta la discuțiile despre alimentație din biserica noastră de astăzi? Sigur că mesajul despre sănătate și în special cel legat de alimentație este o binecuvântare pentru noi, dar nu trebuie să le impunem altora standardele noastre.

7. În Romani 14:22, după îndemnul de a-i lăsa pe oameni să facă ce le dictează conștiința, Pavel adaugă o remarcă foarte interesantă: „Ferice de omul care nu se condamnă din cauza a ceea ce el consideră ca fiind bun!” (NTR) Ce avertisment ne dă el? Cum echilibrează aceasta cele spuse de el mai înainte?

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Nu este treaba nimănui ce mănânc eu, cu ce mă îmbrac sau cum mă distrez”? Chiar nu este? Nimeni nu trăiește izolat. Faptele, cuvintele și chiar alimentația noastră pot să-i influențeze pe alții fie în bine, fie în rău. Nu este greu să ne dăm seama de acest lucru. O persoană care te admiră și te vede făcând ceva „greșit” va fi tentată să facă la fel ca urmare a exemplului tău. Ne înșelăm dacă credem că nu este așa. Argumentul că nu ai pus-o tu să facă lucrul respectiv nu-și are rostul. Noi suntem creștini și avem o responsabilitate unii față de alții, iar dacă exemplul nostru poate să ducă pe cineva în eroare, suntem vinovați.

Ce fel de exemplu dai tu? Te-ai simți bine ca alții, îndeosebi tinerii sau noii credincioși, să-ți urmeze exemplul în toate domeniile? Ce îți spune răspunsul acesta despre tine?

Miercuri, 27 decembrie – Deosebire între zile

În cadrul îndemnurilor sale de a nu-i judeca pe cei care au alte opinii și de a nu fi o piatră de poticnire pentru cei care ar putea să se simtă ofenșați, Pavel aduce în discuție zilele speciale pe care unii doresc să le respecte, iar alții nu.

8. Ce vrea să spună Pavel în Romani 14:4-10? Are aceasta vreo legătură cu porunca a patra? Ce argumente ai că nu are?

Despre ce fel de zile vorbește Pavel aici? A existat în biserica timpurie vreo controversă cu privire la respectarea anumitor zile? Se pare că da. Există o aluzie cu privire la o astfel de controversă în Galateni 4:9,10, unde Pavel îi mustră pe creștinii galateni pentru respectarea unor „zile, luni, vremi și ani”. Așa cum am observat în studiul 2, unii din biserică îi convinseseră pe creștinii galateni să fie circumciși și să țină celelalte reguli din legea lui Moise. Pavel s-a temut că ideile acestea ar putea să afecteze și biserica din Roma. Probabil că în Roma erau creștini, îndeosebi iudei, care erau greu de convinși că nu mai era nevoie să respecte sărbătorile iudaice. Pavel subliniază că nu trebuie să-i judecăm pe aceia care înțeleg lucrurile altfel decât noi. Se pare că unii creștini, pentru a fi în siguranță, au hotărât să respecte una sau mai multe dintre sărbătorile iudaice. Sfatul lui Pavel este: Lăsați-i să le respecte, dacă sunt convinși că trebuie.

Nu există niciun temei pentru a include Sabatul săptămânal între zilele amintite în Romani 14:5, cum susțin unii. Cum ar putea Pavel să ia o atitudine atât de permisivă față de porunca a patra? După cum am văzut pe parcursul trimestrului, el a pus un accent deosebit pe ascultarea de Lege și nu avea cum să includă porunca despre Sabat în aceeași categorie cu problema consumului de alimente jertfite idolilor. Textele acestea, deși sunt utilizate adesea ca argument că Sabatul zilei a șaptea nu ar mai fi obligatoriu, nu se referă la Sabat. Exact împotriva acestui tip de interpretări a dat Petru această avertizare: „în ele (epistolele lui Pavel), sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor” (2 Petru 3:16).

Ce experiențe ai în legătură cu respectarea Sabatului? Este el o binecuvântare, așa cum ar trebui să fie? Ce schimbări poți să faci pentru a te bucura mai mult de ceea ce îți oferă Dumnezeu prin Sabat?

Joi, 28 decembrie – Remarcile finale

9. Ce adevăr important găsim în Romani 15:1-3? Ce ne spune acest pasaj despre ce înseamnă a fi urmaș al lui Isus? Ce alte versete prezintă aceeași idee? Cum poți să aplici tu însuși principiul acesta?

10. Ce urări a notat Pavel în încheierea epistolei sale? Romani 15:5,6,13,33

„Dumnezeul răbdării” este Dumnezeul care îi ajută pe copiii Săi să suporte cu perseverență. Cuvântul „răbdare”, *hupomone*, înseamnă „tărie de caracter”, „perseverență consecventă”. Cuvântul „mângâiere” ar putea

fi tradus cu „încurajare”. „Dumnezeul încurajării” este Dumnezeu care încurajează. „Dumnezeul nădejzii” este Dumnezeu care i-a dat nădejde omenirii. În mod asemănător, „Dumnezeul păcii” este Dumnezeu care dă pace și în care putem să avem pace.

11. După ce salută numeroase persoane, ce scrie Pavel la final? Romani

Pavel își încheie epistola aducându-l laude și slavă lui Dumnezeu. Creștinii romani, ca de altfel toți creștinii, pot avea încredere că El le va confirma starea de fii și fiice, de copii ai Săi răscumpărați, de oameni îndreptățiți prin credință și conduși acum de Duhul Său.

Noi știm că Pavel a fost inspirat de Domnul să scrie epistola aceasta ca răspuns la o situație anumită dintr-un timp anumit. Dar nu cunoaștem în detaliu ce i-a descoperit Dumnezeu legat de viitor.

Pavel știa că urma să vină „lepădarea de credință” (2 Tesaloniceni 2:3), însă textul nu precizează câte detalii avea despre acest fapt. Cu alte cuvinte, nu știm dacă el avea idei despre rolul pe care scrierile sale, și în special epistola aceasta, aveau să îl îndeplinească în cadrul evenimentelor finale. Important este că protestantismul a luat naștere prin înțelegerea acestor texte și că ele au constituit și vor constitui pentru cei credincioși lui Isus fundamentul credinței și al devotamentului lor.

Vineri, 29 decembrie – Un gând de încheiere

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, cap. „Unitate și iubire în biserică” ed. 2016, pp. 406-407; cap. „Dragoste față de cei care greșesc”, pp. 512-14; *Divina vindecare*, cap. „Ajutându-i pe cei ispitiți”, ed. 2014, pp. 150-151.

„Mulți vin la noi (la fratele și la sora White) și întreabă: Să fac lucrul acesta? Să mă angajez în afacerea aceasta? Sau, în ceea ce privește îmbrăcămintea, s-o port pe aceasta sau pe aceea? Eu le răspund: Voi spuneți că sunteți ucenicii lui Hristos. Studiați Biblia! Citiți cu atenție și cu rugăciune despre viața scumpului nostru Mântuitor, când a locuit printre oameni, pe pământ. Urmați exemplul vieții Lui și nu vă veți rătăci de pe cărarea cea îngustă. Noi refuzăm categoric să fim conștiință pentru voi. Dacă vă spunem exact ce să faceți, ați privi la noi pentru a vă călăuzi, în loc să mergeți direct la Isus.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, ed. 2011, p. 97

„Nu trebuie să aruncăm asupra altora răspunderea în ceea ce privește datoria noastră, așteptând să ni se spună ce să facem. (...) Cei care se hotărăsc să nu facă niciun lucru, de niciun fel, care nu l-ar plăcea lui Dumnezeu vor cunoaște, după ce au înfățișat cazul lor înaintea Lui, care este calea pe care trebuie să meargă.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, pp. 575, 576

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Amos 9 – Mica 1

1. Pe cine și cum a promis Domnul că va vântura?
2. Din ce cauză avea să fie umplut Edomul de rușine și nimicir cu desăvârșire?
3. Cine și cum a luat parte la postul poruncit de împăratul din Ninive?
4. Cine a fost „cea dintâi pricină de păcat pentru fiica Sionului”?

Profeți și regi, capitolul 52

5. Unde poate găsi asigurare, sprijin și ajutor sufletul împovărat cu amărăciune și grijă sau asaltat crunt de ispită?